

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

4 ČERVENEC / SRPEN 2023
60. ROČNÍK
20 Kč

525 let od povýšení Sobotky na město 1498–2023

SOBOTKA 525 LET MĚSTEM 1498 – 2023

„My, Vladislav z boží milosti Uherský, Český, Dalmatský, Chorvatský etc. král, markrabě Moravský, Lucemburské a Slezské kníže.. oznamujeme tímto všem, že jsme prošeni od urozeného Jana ze Šelmerka, nejvyššího kancléře království Českého, věrného našeho milého, abychom městečko jeho Sobotku na město vysadili...“

Dán na Budíně v pátek den svatého Bartoloměje letha tisícého čtyřstého devadesátého osmého.“ (upravený přepis privilegia).

U příležitosti významného výročí povýšení Sobotky na město, byla vydána turistická výroční vizitka. Mezi sběrateli

je o ni opravdu velký zájem. Denně se prodají desítky kusů v Informačním centru v Sobotce a také se zasílají zájemcům poštou. Chtěla bych poděkovat D. Hejnovi za poskytnuté podklady, z kterých jsme vybírali. Snad se líbí i vám, milí čtenáři.

Co nejrdečněji vás zvu na oslavy města, příjezd krále Vladislava Jagellonského, který předá představitelům města erb, i na Sobotecký jarmark, jehož součástí je festival řemesel.

Těšíme se na vás 18. a 19. srpna 2023.

Pavlína Havlová

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Vážení a milí čtenáři,

léto a prázdniny jsou v plném proudu. Extrémně horké dny vystřídalo počasí spíše aprílové. Máme za sebou festival Šrámkova Sobotka, který je vždy velmi psychicky i fyzicky náročný. Všichni jsme přežili ve zdraví a vlastně v klidu, protože vše fungovalo. Každý z přípravného výboru i z realizačního týmu pracoval na sto procent a za to bych chtěla všem velice poděkovat. Dovoďte mi poděkovat i Pizzerii Maštal za skvělé jídlo, které pro účastníky festivalu každý pracovní den, víkend i v době státních svátků připravila. Moje poděkování patří i Sboru dob-

rovolných hasičů ze Sobotky i Oseka, kteří zajistili dozor při konání koncertů na zahradě Šrámkova domu. Děkuji za vstřícnost a spolupráci všem, kteří poskytli prostory k realizaci jednotlivých tvůrčích dílen. A že se v letošním roce do Sobotky na dílny přihlásil historicky rekordní počet frekventantů! Poděkování si zaslouží i ubytovatelé, kterých v letošním roce ubylo a trochu nám to zamotalo hlavu, kam všechny ubytujeme. Naštěstí se přihlásili noví zájemci o pronájem a vytrhli nám trn z paty. Pár mráčeků na hladkém průběhu našeho mimořádného festivalu se za ten týden občas objevilo, ale i přes

nedostatečnou podporu, pochopení a spolupráci s jistým subjektem se vše vždy vyřešilo a festival neutrpěl žádné újmy.

V rámci Soboteckého jarmarku a festivalu řemesel proběhne oslava města – 525 let od povýšení na město. Během podzimu se chystáme uspořádat různorodé akce. Pro rodiny s dětmi „Pohádkový les“, dále pro milovníky humoru divadelní představení a pracujeme na oslavě svátku svatého Martina. Ve spolupráci se Soboteckými spolky se akce jistě vydaří. Máme se tedy na co těšit.

Přeji vám všem hezký zbytek letních dnů.

Pavčina Havlová

Zdeněk Maryška, Libuše Kollová). Začali se ozývat i někteří mladí – Olga Bičíšková, Radek Špicar, Jan Bílek. A první ze svých desítek příspěvků poslal Aleš Fetter.

Vždy potěšily dopisy od čtenářů, zvláště krajanů. Vzpomínám alespoň na Zdeňku Klimešovou, Ljubu Měkoto-vou (Hortlíkovou), Františka Pultra, Vladimíra Šulce. Naopak smutné jsou připomínky třenic kolem restituce knihovny i na jednání některých bývalých přátel.

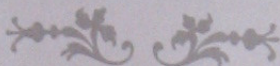
Omlouvám se všem, na které jsem nevzpomněl. Byl jsem v těchto letech plně vycížen prací vedoucího pracoviště Literárního archivu Památníku národního písemnictví ve Starých Hradech, pracoval jsem v Občanském hnutí, byl jsem starostou v Sedlištech, obnovovali jsme Pekařovu společnost Českého ráje, redigoval jsem Listy starohradské kroniky atd., atd. Sice jsem do každého čísla ZSS přispěl, ale obvykle jen drobnostmi. Rád vzpomínám i na chvil-

le, kdy za mnou na Staré Hradě jezdili na redakční porady přátelé Petr Pfeifer a František Staška.

A vděčně vzpomínám na přátele, kteří spoluprací se Zpravodajem v této době navždy uzavřeli. Navždy odešli Jiří Adamíra, František Buriánek, Julie Charvátová, Adam Jist, Jaromír Kuchař, Josef Ort, František Pultr, Sergej Roule, Václav Šolc, Josef Vogner.

Čest jejich památce!

Karol Bílek

67. ŠRÁMKOVA SOBOTKA

ROZHLASOVÁ VLNA NA 67. ŠRÁMKOVĚ SOBOTCE

Letošní ročník festivalu českého jazyka, řeči a literatury oslavil s Českým rozhlasem jeho stoleté jubileum. Téma vymezil názvem *Poslyš, jak zní: mluvená řeč, hlas a rozhlas*, který vystihl záměr zasadit ústřední fenomén rádia do širšího rámce hlasu a řeči.

Rozhlas a festival se dlouhodobě setkávají v zájmu o kulturu mluvené řeči, u zvukové interpretace poezie, prózy a dramatu. Pro Šrámkovu Sobotku je tato oblast pověstným „rodinným stříbrem“. A také v rozhlasu by měla být cenným klenotem. Z pracovníků rozhlasu vzešla řada festivalových aktivních protagonistů. Od zesnulého režiséra a publicisty Jiřího Hrašeho, přes režiséru a recitátorku Hanu Kofránkovou, lektora Libora Vacka, dokumentaristu Daniela Moravce, po současného režiséra Aleše Vrzáka nebo slovesného dramaturga Petra Gojdu. Festivalem prošli komentátor Libor Dvořák, moderátorka Lenka Novotná, dramaturgyně Jarmila Konrádová, přednášel zde šéfredaktor Lukáš Hurník aj. Kulturní stanice Českého rozhlasu Vltava je festivalu léta mediálním partnerem a desetiletí o něm pravidelně vysílá také Královéhradecká stanice příspěvky Vladky Wildové Matějkové.

Pochopitelně s tématem pracovalo *zahájení* festivalu, již mnoho let originální představení, letos připravené Jakubem Doubravou, Janem Mrázkem a Studiem Šrámkova domu. Zapojeno do něj bylo i vysílání *místního rozhlasu*. Ten, jak mnozí čtenáři určitě zaznamenali, inovoval podobu hlášení o festivalovém programu. Celý týden se po tradiční znělce městem ozývaly hlasy Jana Trče a Pepy Blažeje, Filipa Šislera i Kuby Šourka s úvodní formulí „Dobře, Fráňo! Pochválen buď, Šrámku! Co dnes čeká festivalovou Sobotku?“ Tématu rozhlasu se dotkla i *projekce* připravená filmovými historičkami Terezií Hlaváčkovou a Alenou Šlingerovou z Národního filmového archivu. Průvodním slovem spojily soubor různorodých, promyšleně vybraných filmů, z nichž se rozhlasu týkaly osvětový prvorepublikový a publicistický k událostem roku 1968. Výtvarnice Kačka Illnerová dala podobu knize s titulem *Nečtu!* Poslouchám o audioknihách. Jejich výroba se v žetbě i dramtizaci opírá o rozhlasovou zkušenost. Z knihy byla při festivalu výstava. S formátem nočního rozhlasového vysílání podmanivě pracovalo v linii *kulturních pořadů* divadlo Vosto5 ve hře Košičan 3.

Desetiletí tvoří jednu z programových linií festivalu rozhlasové *poslechové pořady*. V několika posledních letech je chystá P. Gojda. V průběhu týdne jsme vyslechli Schimmelpfennigovu hru *Černá voda* s dramaturgickým úvodem jejího režiséra A. Vrzáka. Další hrad pro děti i rodiče *Co se stalo se Zuzanou?* byla vzdělávací detektivka z prostředí dramataku, kterou protagonisté natáčeli na mobil, a uvedl ji režisér Josef Kačmarčík. Rozhlasový herec století Viktor Preiss, další výborní interpreti poezie Pavla Šruta se sešli v přepisu básnické sbírky *Scénář básně Zlá milá*. Tento náročný, exkluzivní titul, na kterém se podílela režisérka H. Kofránková, představil P. Gojda. Nakonec také uvedl Aškenazyho pohádku pro rodinu Putovány za švestkovou vůni.

O rozhlasu pojednávala část akademických *přednášek*. Lenka Veverková z Katedry divadelních a filmových studií Univerzity Palackého v Olomouci hovořila o Rozhlasové dramaturgii a dramtizaci a Eva Schulzová z Ateliéru rozhlasové a televizní dramaturgie a scenáristiky Janáčkovy akademie múzických umění v Brně účastníky provedla pozoruhodnými dějiny *Původní české rozhlasové hry*. Co předcházelo vzniku reprezen-

tativní obrazové publikace ke stému výročí rozhlasového vysílání v českých zemích i novou knihu Rozhlas to samotnou prezentoval její koeditor, vedoucí archivu Českého rozhlasu Tomáš Dufka, který stojí i za stejnojmennou podcastovou sérií. Výborné vystoupení soustředil kolem rozhlasové reportáže a kdo přišel, vyslechl sérii legendárních sekvencí, jež patří k povědomí kulturního člověka, například Kocourkovu reportáž z nacistické přehlídky po okupaci Prahy v březnu 1939. Z besed se k tématu vázalo ohlédnutí za bohužel nedávno nesmyslně zaniklým Týdnelem Rozhlas s jeho redaktory René Kočíkem a Milanem Šeflem a vyprávění zahraničních zpravodajů Martina Dorazina a Miroslava Karase.

Název Jak se dělá rozhlas lákal na jednodenní workshop pro děti, kde

si vyzkoušely mluvní cvičení, práci s nahrávací technikou a tvorbu některých rozhlasových žánrů. Cvičení malých rozhlasáků vedla umělecká vedoucí Dismanova rozhlasového dětského souboru Magdalena Gracerová Chrzová a redaktor Josef Kaňka. Rozhovor o semináři přinesla vzápětí po festivalu stanice Plus Českého rozhlasu. Výsledky celotýdenní *tvůrčí dílny* rozhlasové tvorby vedené J. Kačmarčíkem, které ve výběru zazněly při závěrečné přehlídce, si můžete (stejně jako výsledky workshopu), vyslechnout na festivalovém webu sramkovasobotka.cz. I zde byl středem zájmu zvuk, dech, hlas, slovo, hudba a jejich souzvuk jako možnosti rozhlasového vyjádření. I zde byl vnímán rozdíl mezi slyšet a poslouchat a sledována čeština jako podnět a inspirace pro tvorbu působičho zvukového díla.

Jaké místo má dnes rozhlas se svou tradicí, řemeslem? Přináší dnešek tvůrčím jiné úkoly? Jak smýšlíme o slovu? Finální festivalová *debata* pojmenovaná Vysílat slovo, vyprávět zvukem pojednala o rozhlase jako tvůrčí disciplíně i veřejné službě. Pozvání k účasti od P. Goidy přijali vedoucí katedry Divadelních a filmových studií Univerzity Palackého Andrea Hanáčková, dále E. Schulzová a A. Vrzák. Při zapálené svíče s číslovkou sto v úvodu pořadu Šrámkova Sobotka symbolicky pogratovala Českému rozhlasu.

Popřejme krásnému slovu v jeho vysílání a všem pracovníkům, kteří jej zajišťují, dobré přístí! A těšme se na společné setkání při dalších ročnících festivalu!

Jan Bílek

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2023 / POSLYŠ, JAK ZNÍ // PŘEDNÁŠKY

V sále Spořitelny, kde jako jindy probíhal od pondělí do pátku cyklus dopoledních přednášek, visel za bustou soboteckého básníka plakát. Jeho dominantou byla modrá plocha kruhu historického mikrofonu, ale možná i klasické gramofonové desky (imaginace mně nabízí obojí, i když pravděpodobnější je ona první varianta) s vepsaným celým titulem letošního ročníku Šrámkovy Sobotky, tedy *Poslyš, jak zní / mluvená řeč, / hlas a rozhlas*. Přestože grafika papírového plakátu vlastně neumožňuje to podstatné, k čemu název vybízí, tedy aby toto vše „znělo“, postihuje všechny podstatné složky fenomenologie mluvené podoby jazyka, zachycené v drážkách dnes již (i když znovu aktuálně oživovaného) historického média (pokud bychom přistoupili na představu gramofonové desky), především pohyb spojený s probíhajícím časem. Navíc v obraze disku, odkazujícího k modernosti avantgardy a nových technologií (v tehdejší *Uměleckém svazu Devětsil* prezentovaném jiným diskem, totiž kolem auta „sborníku nové krásy“ *Život II* z roku 1922, ale i, tentokrát červeném

kruhu, časopisu s názvem *Disk*, jak byly promítnuty i na jedné z odpoledních besed festivalu). Červená barva pak ve vizuálu (též ve stručném programovém listu i brožuře) zazněla v metafoře „háčku“, odlišující dvojici slov Šrámkova a Sobotka, zrcadlící dvojice v názvu ročníku (hlas – rozhlas zároveň jako podoby mluvené řeči), podobně pak je v podélné podobě plakátu, jakou spatříme na náměstí, ale i v brožuře na jejích vnitřních stranách), jiná vizualizace téhož fenoménu, totiž grafický záznam (rozhlasového) zvuku, který prý obsahuje výraz Šrámkova Sobotka, jak signalizuje i vkomponovaná ikona siluety zámku Humprecht. To samozřejmě odkazuje k jedné historické události, totiž stu let existence českého rozhlasu.

Když paní docentka I. Vaňková (FF UK Praha) a doktor V. Čech (FF MUNI Brno), členové dramaturgicko-organizačního týmu festivalu, uvedli první přednášku ředitele Fonetického ústavu FFUK a forenzního fonetika doc. R. Skarnitzela s názvem *Hlas a co všechno s ním umíme*, mohl si posluchat

řící, že na to festivalová dramaturgie jde od lesa. Fonetika jako obor je vlastně „příčným“ oborem (mám rád tento termín, byť ten standardní je „interdisciplinární“), totiž protínají se zde momenty lingvistiky, anatomie a fyziky. Vlastně bychom se nejdříve, jestliže základním tématem festivalu je, jak řeč „zní“, měli zeptat, jak vlastně ona primární podoba řeči, tedy mluvená (psaná je až ta druhá) vzniká. A když jsme se zaposlouchali do „biologie“ řeči (jak sám přednášející poznámenal), totiž oné artikulační fonetiky, které přednáška použila jako východisko (absolventi bohemistiky si vzpomenou na všechny ty *dentály, alveoláry, palatály* atd. dle místa tvoření a *frikativy* či *vibranty* dle způsobu tvoření), prošel docent Skarnitzel (i s pomocí názorného zobrazení) ve větší šíři to vše základní, k čemu od dýchání přes fonaci, tedy tvorbu hlasu, až po artikulaci (to jsou ony palatály etc.) dochází, když chceme mluvit.

Také úterní přednáška paní prof. J. Hoffmannové, vedoucí vědecké pracovnice Ústavu pro jazyk český AV ČR

(pracuje zde od r. 1973), na pracovišti dnes nazvaném Oddělení stylistiky a sociolingvistiky, autorky či spoluautorky možná více než stovky odborných článků, ale i řady knižních publikací, vysokoškolských i jiných učebnic také v oblasti translologie, stylistiky a mluvené řeči atd., nazvaná *Mluvená čeština o její stylistice v současných literárních textech*, vycházela z určitého akademického vzorce, naplněného pečlivým a zevrubným zkoumáním určitého korpusu literárních děl v posledních zhruba deseti letech. Postihla přitom ony nejobyčejší charakteristické znaky mluvené češtiny (protetické „v“, odchylky v morfologii, pravidelně v mluvené nespisovné češtině atd.), ale také například využití nářečí či různých sociolektů, samozřejmě (to je nápadná a vždy komentovaná vrstva) slangu a vulgarismů. Paní profesorka snesla, jak řečeno, bohatý materiál, který přiblížil přítomným představu o šíři jazykových podob dnešní literatury. Bylo by nicméně zajímavé, a to by měl učinit čtenář, rozklíčovat rozmanitou funkčnost takto užitých prostředků.

Střeďeční přednáška prof. Z. Palkové, emeritní profesorky FF UK, *Řeč na jevišti, řeč z jeviště* se věnovala jedné z klíčových oblastí její vědecké práce (patří k ní též fonologie, prozodie, řečová komunikace a kultura řeči). Zaujal mě již výraz „dvouhlavá“, který užila pro charakteristiku řeči, u níž vnímáme dvě významové vrstvy, vrstvu textu a vrstvu jeho zvukové realizace (a ovšem, můžeme tento moment najít v celé řadě dalších aspektů lingvistiky, sémiotiky či oblasti divadla a rozhlasu, jak na to ostatně na příslušných místech přednášející poukázala). Přednáška byla rozčleněna do třech částí, I. probírala hlavní vlastnosti a specifika jevištní mluvy, II. požadavky na kvalitu řeči a na techniku, k níž patří srozumitelnost, čitelnost sémantického kontextu a konečně III. řeč na jevišti, kdy jazykový styl textu předurčuje techniku řeči, tempo atd.

Rozhlasová dramaturgie a dramaturgie byl název čtvrté přednášky, přednášející MgA. L. Veverková, absolventka Divadelní fakulty AMU, působí v Čes-

kém rozhlasu jako dramaturgyně a pedagogicky působí na Katedře divadelních a filmových studií Univerzity Palackého v Olomouci. Po úvodní poznámce o dvou složkách rozhlasového projevu, vyprávěcích a předváděcích (diegetických a mimetických) prvků předestřela sedm podob či typů či možností, jak dramaturgicky pracovat s tématem. Prvním příkladem byl *Hajaja*, legendární desetiminutová pohádka na dobrou noc (vysílána od r. 1961 dodnes), svou strukturou vlastně nejjednodušší útvar jednoho hlasu bez jakýchkoli hudebních podkresů. U poslední ukázky z pera přednášející, totiž *Spalovače mrtvol* (novela Ladislava Fuksa, 1967, proslavena filmem Juraje Herze s ikonickým výkonem Rudolfa Hrušínského) jsem si v plně šíři uvědomil, co jsem věděl, ale nyní si explicitně doložil právě na příkladu, totiž svébytnosti rozhlasové tvorby s jejími možnostmi užití uměleckých prostředků suigeneris: Na nahrávce z roku 2017 (režie A. Vrzák, vydáno 2017 v Supraphonu) můžeme slyšet dva hlasy jedné ústřední bytosti (D. Novotný), jeden v „reálném prostoru“, druhý takřka šepetem zblízka u mikrofonu, postihující schizofrenii osobnosti pana Kopfrkingla. Posluchači se ovšem dozvěděli řadu dalších věcí, např. o zpracování *Přeletu nad kukačím hnízdem* v podobě rozhlasového seriálu Radiožurnálu, rovněž v režii A. Vrzáka.

Cyklus přednášek v pátek uzavřela doktorka E. Schulzová, která studovala dramaturgii a scenáristiku na Divadelní fakultě MUNI v Brně a germanistiku v Berlíně a působí jako pedagog na JAMU, kde obhájila pod vedením prof. A. Přidala disertační práci *Původní česká rozhlasová hra po roce 1989*, což uvádím i proto, že je to vlastně i (bez časového určení v posledních slovech) název přednášky (ostatně navazující na čtvrté přednášce, pojednávající o rozhlasovém zpracování díla původního v jiném médiu), a ještě předtím diplomovou práci o cyklu *Hry a dokumenty nové generace* (Český rozhlas Vltava 2007–2015). Hezky se to všechno dvojí, proto zmiňuji v úplnosti i ony ti-

tuly, rozkročené u poslední přednášející mezi vědou a uměním, a ostatně i mezi psaním v rodném jazyce a překlady (ty oblasti jejich aktivit jsou vlastně tři, vědecká, pedagogická i tvůrčí). Přednášku rozčlenila na dvě části. První zahrnovala sedm ukázek, které demonstrovaly, co všechno může být původní rozhlasová hra, každou pak okomentovala jejím popisem i širším kontextem (stejně postupovala pak i v části druhé, koncipované jako základní etapy historie české rozhlasové hry). K sedmi ukázkám patřila *Hra na uši* J. Adámka, *Výpravě* M. Uhdeho, improvizující tvorba skupiny Radio Ivo (P. Marek, J. Ožvold, M. Moštický) se společným názvem *Život nedoceníš, Terapie tmou* A. Jarošové a K. Májové, *Bylo to na váš účet* L. Aškenazyho, *Koule D. Drábka* a realizace experimentálního textu E. Jandla a F. Mayrhofer *Chroptění Many Lisy*. Druhou část otevřel komentář k dílu F. Kožíka, jenž v publikaci *Rozhlasové umění* (1940) napsal Desatero rozhlasových autorů. Posluchači se dozvěděli historii jeho hry *Cristobal Colón*. *Linka důvěry* M. Stehlika byla další položkou, následovaly *Všechny moje hlasy* A. Přidala, sevřený dramatický příběh *Velká vteřina* D. Fischerové. Předposlední kapitolou byl stručně uvedený přehled současných autorů, k nimž patří M. Františák, T. Semotamová, K. Ruděnková, zmíněné Radio Ivo či P. Kolečko. A v závěru ještě komentář k aktuálnímu fenoménu podcastu, s nímž se návštěvníci Šrámkovy Sobotky mohli setkat při několika dalších příležitostech. Přednášející uvedla příkladem *Neklid*, „thriller o vině, strachu a vztahu, který zašel příliš daleko“ (napsala K. Vlášková, režie N. Deáková).

Uvědomil jsem si s naléhavostí již ve středu v odpolední besedě *Nad dvěma zaniklými rozhlasovými projekty*, kde se Milan Šeňl, šéfredaktor *Týdeníku Rozhlas* a jeho redaktor René Kočík zamýšleli nad zánikem uvedeného týdeníku: Vedle nostalgie po zaniklých projektech a samotné úvahy nad zánikem tvůrčích platforem v turbulentní době, ovšem takřka vždy s komerčními argumenty, jakkoli určité historické aspekty

jsou srozumitelné (přesun pozornosti od „papíru“ k digitálním podobám sdělení), přece jen budeme kroutit hlavou nad denně přepíchnými schránkami reklamními materiály, zatímco pravidelný týdeník, který se málem dožil sta let, najednou není. Podobně jako tu nejsou Hudební rozhledy, které v prosinci 2021 ukončily (finanční, ale i personální situace) po více než sedmdesáti letech činnost. *Jsmo konfrontováni s otázkou nebezpečí zploštění kultury slova, ale i obecnějšího ohrožení kultury, existence některých kulturních projektů.*

Právě proto jsem si řekl, že je to malý zázrak, že se pořadatelům Šrámkovy Sobotky podařilo zachovat léta

budovanou promyšlenou a smysluplnou strukturu dopoledních přednášek a odpoledních besed, rozvíjejících každoročně nově přinesené téma (letos právě i v souvislosti s výročí sta let působení Českého/Československého rozhlasu) na straně jedné. Na straně druhé pak řetěz workshopů, připravovaných předními odborníky (Hanou Kofránkovou či Jiřím Šlupkou Svěrákem), jejichž týdenní práci pak, jak to je zvykem právě u oněch vyšších standardů, dnes již tak řídkých, mohou posluchači ocenit v závěrečných vystoupeních posledního (pátečního) večera. Jak se i v letošním roce podařilo vytvořit hodnotnou náplň koncertů, výstav, besed na místech, kde

se zároveň setkávají ti, kteří sem vždy znovu dychtivě směřují (letití účastníci EXODu, studenti u notebooků v zahradě Šrámkova domu či rodinky, jejichž malé děti si hrají na dekách s hračkami, básníci snící a znějící z pódii i u stánku s pivem či herci, hudebníci či performeři) na již kultovních místech v historických budovách, ale i ve formátech site-specific pod Humprechtem.

Díky za ty šťastné chvíle.

Jan K. Čelík

Kráce, úplně znění textu je dostupné <https://jan-k-celik.webnode.cz/news/sramkova-sobotka-2023-poslys-jak-zni-prednasky/>

ŠRÁMKOVA 11° 2023 – OHLÉDNUTÍ ZA FESTIVALOVÝM BĚHEM A PROCHÁZKOU PO MALEBNÝCH ZÁKOUTÍCH ČESKÉHO RÁJE

Za ideálního počasí se v pondělním pozdním odpolední na městském koupališti v Sobotce konal 7. ročník této běžecko-turistické akce. Letošní ročník sice nepřinesl změnu v traťových rekordech, zato byl rekordní v počtu zúčastněných chodců. Těch vyrazilo na trať celkem 25.

Běžců jsme letos přivítali jen 14 a o jejich předstartovní motivaci se výborně postaral pan Pavel Čuda svým uměleckým přednesem Šrámkových veršů. Říkal nám něco o tom, že by nás chtěl potkat v lukách, ale na trati jsme ho poté už neviděli...

A jak to tedy dopadlo?

Umístění muži:

1. Tomáš Doležal 44min:09sec
2. Jan Vrána 46min:13sec
3. Michal Steiner 53min:52sec

Umístění ženy:

1. Lucie Fruhařová 54min:08sec
2. Jana Koldová 56min:58sec
3. Kateřina Stašková 58min:19sec

Jako obvykle jsme mnoha hodnotnými cenami odměnili všechny medailisty i nejmladšího a nejstaršího účastní-

ka. Letos mimořádně byla také udělena cena poroty za nejkrásnější sportovní úbor. Tu získala chodkyně Hedvika Landová – dáma v komiksových šatech.

Všem zúčastněným se závod líbil i díky výborné atmosféře, kterou v prostoru startu a cíle zajišťoval moderátor Jindra Bada. Ti, kdo nepřišli, mohou snad jen litovat a těšit se na příští ročník nebo na další ze šrámkovských běhů a to silvestrovský běh do schodů na Humprecht.

za organizační tým
Vás srdečně zdraví a pře
Jan Jirásek

67. ŠRÁMKOVA SOBOTKA – foto: M. Cáb

